

Głos z nad Niemna

Pismo Związku Polaków na Białorusi • Rok wydania IV • 5 - 11 lipca 1993 r. • nr 27 (61)

NIEBEZPIECZEŃSTWO POWRACA

W "Wolkowskiej Gazecie" w lutym br. został opublikowany artykuł Pusznienkowa "Partia Komunistów Białorusi", w którym nawołuje on do odrodzenia partii komunistycznej.

Wyżej wymieniony artykuł mocno mnie wzburzył. Szczególnie, gdy autor wyraża obawy z powodu upadku duchowości społeczeństwa, mówi o stosunkach partii do Kościoła, omawia konkretny program pracy z młodzieżą.

Jaki był stosunek partii do religii łatwo stwierdzić na przykładzie, chociażby, Woronowa. Podczas rewolucji jednego naszego księdza bolszewicy, którzy wtargnęli podczas nabożeństwa do kościoła, zmusili tańczyć w ornacie "Jablóczko". A ile księży przeszło przez więzienia tylko za to że byli księżmi?

Warto przypomnieć 1967 r. - rok 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, kiedy to w Woronowie został zniszczony kościół, a na je-

go miejscu wzniesiono pałac kultury. Ludzie, których tak wielce "szanowała" partia komunistyczna, protestowali, stojąc dniami i nocami na kolanach, rzucali się pod traktory - nic nie pomogło. A nowe organy zakupione ze składek parafian w 1938 r. połamano i wyrzucono na złom.

Obecnie w ciągu dwóch lat zbudowano nowy kościół, na skrzyżowaniach ulic miasta ponownie ustawiono krzyże.

Uważam, że jest aktem barbarzyństwa jednoczesne odbudowywanie świątyń i wznowienie KPB-PKB!

A co się tyczy młodzieży, to posyłacie swoje dzieci do naszego nieustraszonego księdza Wacława i nie potrzebne będą różne programy, komsoł, pionierzy...

Pusznienkow pisze, że partia będzie działała w kierunku odzyskania władzy, by zapewnić szeroki udział robotników i kolchoźników na wszelkich

szczeblach organów władzy. Niebawie kłamstwo. Historia okresu minionego dobitnie świadczy o tym, że od Rady Wiejskiej poczynając aż do Rady Najwyższej kandydatów na deputowanych zawsze wyznaczały organa partyjne. Zresztą ranga społeczna przewodniczących rad zawsze była niższa od rangi pierwszych sekretarzy.

Mogą mi powiedzieć: - nie ma już rajkomów.

Spójrzcie wokół siebie: byli przedstawiciele władz partyjnych wszystkich szczebli od sekretarza organizacji partyjnej kolchozu poczynając i wznosząc się do siedzib w fotelach i kierowali tak i nadal to robią...

Każdy, kto choć odrobinę wierzy w Boga, powinien walczyć przeciwko odradzaniu partii komunistycznej.

Czesław Fomiczewski
rej. Woronowski

RZECZYWIŚCIE POWRACA...

W dn. 29-30 maja br. w Mińsku odbyły się obrady II (Zjednoczonego) Zjazdu Partii Komunistów Białorusi. W obradach wzięło udział 538 delegatów z PKB i KPB, reprezentujących ponad 18 tysięczną rzeszę komunistów Białorusi. Około 69 proc. stanowiły osoby w wieku powyżej 40 lat. Wśród delegatów było 348 pracowników umysłowych, 81 robotników oraz 58 kolchoźników. Ciekawostką jest to, że w obradach zjazdu wzięło udział 62 naukowców, a co trzeci delegat jest deputowanym Rady tego lub innego szczebla.

W referacie sprawozdawczym A. Łaszkiewicz skrytykował demokratyczne siły Republiki, wspominał o konieczności umocnienia dyscypliny w szeregach partii i o pracy z młodzieżą. Re-

ferent zwrócił szczególną uwagę na konieczność zacieśnienia kontaktów z zakładowymi komitetami związków zawodowych, wypowiadając się negatywnie pod adresem niezależnych związków zawodowych. Mówiąc o przyszłych wyborach A. Łaszkiewicz podkreślił konieczność opracowania programu szkolenia kandydatów na deputowanych. RKB powinna okazać pomoc organizacjom komsoł, DSPS i Narodowemu Ruchowi Białorusi w utworzeniu struktur rejonowych, miejskich i obwodowych.

Jak wiadomo w Radzie Najwyższej RB komuniści utworzyli swoją 58 osobową frakcję, na czele której stoi Michaił Kaczan, przewiduje się utworzenie odpowiednich frakcji w radach terenowych.

Mówca określił parlamentaryzm i urząd prezydencki jako atrybuty społeczeństwa burżuazyjnego.

Zaistniała konieczność zjednoczenia sił komunistycznych byłego Związku Radzieckiego na wzór Kominternu.

Zjazd zwrócił się do XII sesji RN RB z apelem o zawarcie ekonomicznego, obronnego i innych sojuszy z państwami byłego ZSRR.

Delegaci zjazdu wybrali 54 osobowy Komitet Centralny. Na plenum KC wybrano siedmiu sekretarzy i podjęto decyzję o wstąpieniu PKB do Narodowego Ruchu Białorusi.

j.d.

Uniwersytet Polski w Wilnie

Na zaproszenie rektora prof. dr. Romualda Brazisa spotkałam się ze studentami wstępnego roku organizującego się Uniwersytetu Polskiego. Założyło go Stowarzyszenie Naukowców Polaków Litwy. Inauguracja zajęć odbyła się 3 października ub. roku w auli szkoły średniej im. A. Mickiewicza z polskim językiem wykładowym. Organizatorzy oparli się na uchwalonej w kwietniu ub. r. ustawie "O nauce i studiach w Republice Litewskiej". Zawiera ona omówienie trybu nadawania osobowości prawnej uniwersytetom. Wnioski dla rządu przygotowuje Rada naukowa Litwy. Dotychczas jej nie było. Została wyłoniona dopiero w listopadzie ub. r. Na jej czele stanął prof. Bronius Kuzmickas, wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej. Ma on wiele obowiązków, dlatego zorientowani w jego obciążeniach liczą się z tym, że do stycznia przyszłego roku nie zdoła zwołać Rady na pierwsze posiedzenie. A gdy to nastąpi, delegacja Rady zapozna się nie tylko z pismami, które od wiosny są już złożone przez inicjatorów powoła-

nia tej placówki dydaktycznej, ale też zapozna się z zajęciami, jakie są prowadzone ze studentami na wstępnym roku Uniwersytetu Polskiego. Obecnie studiuje około 150 osób. Wiosną, podczas rekrutacji, zgłosiło się 250 chętnych. Organizatorzy nakładali kandydatów - tegorocznych maturzystów, by nie rezygnowali z egzaminów na studia w już istniejących uczelniach Litwy - litewskich bądź rosyjskojęzycznych. Wielu uległo namowom utrzymując, że powrócą tutaj, gdy placówka otrzyma osobowość prawną. Wtedy zdobędzie też własny lokal. Na razie Uniwersytet korzysta z pomieszczeń dwóch polskich szkół średnich im. Wł. Syrokomli (przy ul. Linkmenu 8) i szkoły im. A. Mickiewicza (przy ul. Kruopo 11).

Organizatorzy widzą Uniwersytet Polski jako placówkę społeczną korzystających z dotacji państwowych. Ich zdaniem środowisko polskie nie zdoła utrzymać własnej wyższej uczelni utrzymać. Spodziewają się, że Litwa pomna na własne doświadczenia odniesie

ciąg dalszy na str. 2

Na spotkanie z ziemią Orzeszkowej i Mickiewicza

Coraz więcej Polaków z Macierzy przyjeżdża by odwiedzić dawne ziemie kresowe, poznać miejsca związane z kulturą polską.

Swoista przyroda i tradycje tej ziemi były źródłem natchnienia genialnych pisarzy Adama

Mickiewicza i Elizy Orzeszkowej. Na spotkanie z nią przyjechali nasi rodacy z Krakowa Maria Jędo i Bronisław Maciejkowski, członek ZG Związku Sybiraków.

L.M.

KONKURSY LATA '93

Redakcja "Głosu z nad Niemna" ogłasza konkurs dla młodych czytelników pod hasłem "Moje wakacje z Polską".

Prosimy o przesłanie do nas wrażeń, opinii i opisów przygód z wakacji spędzonych w Polsce lub z letnich spotkań z Polakami we wszystkich zakątkach świata. Autorzy najlepszych prac znajdą je wydrukowane na łamach naszego pisma, a spośród wszystkich uczestników rozlosowane zostaną nagrody książkowe. Na listy czekamy do 1 października.

Redakcja "Głosu" ogłasza konkurs fotograficzny pt.

"WAKACJE W OBIEKTYWIE".

Najlepsze zdjęcia będą zamieszczane na łamach naszego pisma, a wśród uczestników rozlosujemy nagrody książkowe. Prace prosimy nadsyłać

do 1 października.

W kilku zdaniach

W pierwszej połowie lipca w Mohylewie odbędzie się Międzynarodowy Festiwal Muzyki Chrześcijańskiej "Mahutny Boża". Zgłosili swój udział wykonawcy z Polski, Niemiec, Włoch, Wenezueli, Rosji i in.

Na Białorusi ilość bezrobotnych wynosi około 53 tysiące osób. Ponad 65 proc. tej liczby stanowią kobiety.

Powstał urząd celny w Mohylewie, który będzie kontrolował przewóz towarów na wschodnich rubieżach Republiki. Wkrótce zostanie utworzony urząd celny w Kriczewie.

W październiku 1997 r. Pińsk będzie obchodził swoje dziewięćsetcie.

Bilans dochodów i wydatków ludności Białorusi za styczeń-kwiecień br. wygląda następująco: dochody przewyższają wydatki o 64,6 mln rubli co oznacza, że tej właśnie sumy pieniędzy ludność Republiki nie wykorzystwała na zakup towarów i usług.

W dn. 6-7 lipca odbędą się obrady III Ogólnobiałoruskiej Konferencji Politycznej. Druga Konferencja miała miejsce w 1925 r.

Ukazał się pierwszy numer nowego czasopisma o tematyce historycznej "Białoruska Przyszłość" ("Bielaruskaja Minuszczyzna").

Jak oświadczył prof. A. Maldzis biblioteka Chreptowiczów powróci na Białoruś. Główne zbiory tej unikalnej biblioteki znajdują się na Ukrainie.

Miastu Grodno UNESCO przyznało "Srebrną Palmę" za osiągnięcia w dziedzinie zabytkowania mieszkańców podczas zimy. Jak wiadomo mieszkańcy Grodna już czterokrotnie współzawodniczyli z mieszkańcami kanadyjskiego miasta Piterboro w sportach zimowych. Wśród miast kanadyjskich "Srebrną Palmę" otrzymało miasto Vancouver.

Przewiduje się, że na Białorusi szczyt zachorowań na raka tarczycy (w wyniku katastrofy czernobylskiej) przypadnie na lata 1996-2001. Już obecnie stwierdzono znaczny wzrost tych zachorowań wśród dzieci.

Amerykańskim uczonym udało się wykryć mechanizm przenikania wirusa grypy do komórek organizmu ludzkiego. Stwarza to nowe perspektywy w walce z tą chorobą.

PALIWO ZA DOLARY

Brak paliwa jest w tej chwili na Białorusi problemem pierwszoplanowym. Wprowadzone rok temu kartki, na które posiadacze prywatnych wozów mogli kupić do 80 litrów benzyny na miesiąc, nie mają pokrycia.

Zadłużenia wobec Rosji, jedyne dostawcy ropy na Białoruś, doprowadziły do tego, że CPNy, tak zwane państwowe, są nieczynne. Benzynę sprzedaje się jedynie inwalidom, pozostali zaś muszą korzystać z CPNów komercyjnych, płacąc cenę 200 rubli za litr.

Pospłaceniu Rosji 208 milionów dolarów, obecny dług Białorusi za paliwo wynosi 350 milionów dolarów. Na skutek negocjacji rządowych w Moskwie ustalono, że Białoruś ma go pokryć dostawą swoich samochodów ciężarowych, nawozów sztucznych itp.

Mimo tych trudności ilość samochodów na białoruskich ulicach cały czas rośnie. Kierowcy żartują, że za dolary na nieczynnym CPNie można zatankować benzynę nawet do salonu.

Laura Michajlik

SZANSA dla Wschodu

Nasiliła się rywalizacja o dostęp do bogatych zasobów surowcowych Rosji i innych krajów WNP, do osiągnięć technologicznych podlegających konwersji wojskowo-przemysłowej i do potężnego rynku zbytu. We wschodniej przestrzeni gospodarczej robi się coraz ciśnień.

W istocie rozstrzyga się dziś problem, kto z partnerów zagranicznych pozostanie na trwałe w tym regionie, a kto zostanie z niego wyeliminowany. Odpowiedź na to pytanie nie może być dla Polski obojętna, tak jak nie może być obojętne to, co sądzą Rosjanie o swoich stosunkach z państwami Europy Środkowo-Wschodniej w tym zwłaszcza z Polską.

Borys Jelcyń skrytykował niedawno publicznie Ministerstwo Spraw Zagranicznych za niedostateczne zainteresowanie byłymi państwami członkami RWPG. W ślad za tym w Moskwie zorganizowano specjalne forum z udziałem ekspertów zachodnich, poświęcone właśnie tej sprawie.

Wiadomo, że od połowy lat 80. do początku 1992 r. udział krajów WNP w eksporcie z Polski zmniejszył się z 28 proc. do ok. 10 proc. Rosjanie uważają, że tak głębokiego regresu nie da się wytłumaczyć wyłącznie czynnikami obiektywnymi, że istotną rolę odegrały tu "błędy i omyłki" po obu stronach granicy.

Podstawowy kierunek rozumowania rosyjskich ekonomistów związany jest z dowodem, że Rosja jest najistotniejszym partnerem gospodarczym Polski w WNP, chociaż jej pozycja zmieniała się zasadniczo: "Polska z najbliższego sąsiada przekształciła się w dalekiego. Powstał problem tranzytu linii komunikacyjnych. Na polskim rynku Rosja przystąpiła do konkurencji z innymi krajami WNP".

Polska zajmować będzie priorytetowe miejsce w polityce Rosji wobec Europy Wschodniej. Jednocześnie - twierdzą Rosjanie - Polsce będzie bardziej zależało na stosunkach z Rosją niż odwrotnie. Polska nadal będzie uzależniona od dostaw rosyjskich nośników energii i zainteresowana zbytem swoich towarów na ogromnym rosyjskim rynku. W

tym dziesięcioleciu Rosja pozostanie dla Polski głównym partnerem ekonomicznym na Wschodzie. W tym kontekście należy uwzględnić fakt, że podstawowym europejskim partnerem Rosji pozostaną Niemcy. Może to "wywołać podejrzenie Polski o nowe Rapallo (...). Ponadto nie należy wykluczać niemieckich wpływów na Litwie, Ukrainie i być może Białorusi."

Z ekspertyzy wynika, że Rosja nie jest zainteresowana takim rozwojem sytuacji międzynarodowej. Jest ona oddzielona od Polski i Europy Zachodniej swoistą strefą buforową, dlatego powinna być zainteresowana utrzymaniem dobrych stosunków z Białorusią, Litwą i Ukrainą. Z tych samych względów dobre stosunki ze wschodnimi sąsiadami leżą również w interesie Polski.

Istotną rolę odgrywają zapewne czynniki sprzyjające umacnianiu dobrosąsiedzkich stosunków Polski z Ukrainą tym niemniej "w miarę umacniania swojej zewnętrznej pozycji gospodarczej Ukraina będzie coraz bardziej rywalizować z Polską o wiodącą rolę w Europie Centralnej i Południowo-Wschodniej. (...) Takiej jej roli obawiają się nawet Czechy, Słowacja i Węgry".

Dla Litwy - zdaniem autorów ekspertyzy partnerem ekonomicznym - "Litewska elita polityczna obawia się polonizacji swojego kraju. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, liderzy litewscy w celu modernizacji gospodarki będą orientować się na litewską diasporę w Ameryce Północnej i na Niemcy".

Jeśli zaś chodzi o Białoruś, to "każdy reżim białoruski zechce raczej zachować orientację na Rosję". Jednakże w ekspertyzie stwierdza się, że Białoruś jest zainteresowana dostępem do morza przez polskie porty, że

Polska jest dla Białorusi oknem na Europę.

Rosjanie podkreślają, że w rosyjsko-polskich kontraktach handlowych dawno ukształtował się schemat "rosyjska ropa, gaz, i surowce w zamian za polski węgiel, koks, siarkę, produkty żywnościowe i medykamenty". Taki odpowiadający obu stronom układ ma szanse przetrwać w możliwej do przewidzenia przyszłości.

Według prasy polskiej

DO POLSKI

Przeczytałam artykuł w "Głosie" "Jadąc do Polski" pani Krystyny Kurczewskiej. Identyczna była sytuacja ze mną. Pani Kurczewska pisze jak gdyby była moim sobowtorem. Ja też jestem emerytką, ale jeszcze pracuję. Mam krewnych w Polsce. W Gorzowie Wielkopolskim mieszka mój rodzinny brat. Też nie mogę do niego pojechać, ponieważ bardzo drogo kosztuje bilet. W urzędzie celnym trzęsą tak, że nic nie zostaje. Natomiast cała Rosja jedzie i dla nich wszystko można wieść. Przede mną Rosjanka przewiozła 10 butelek spirytusu (sama mi o tym powiedziała) i celnik nie trząsał, a mnie przewrócił bagaż do góry nogami.

Pracowaliśmy całe życie, a na stare lata człowiek został zebrałkiem i musi się kręcić żeby żyć i całe życie ciebie trzęsą. Takie to jest życie w tym "wolnym" kraju chociaż twierdzili, że człowiek dla człowieka to

"drug, towarzyszc i brat". Na stare lata ciągniesz torbę jak ten tułacz, a nie jak człowiek, który przeżył życie uczciwie i chce pojechać do rodziny za granicę.

Myślę, że nikt by nic nie wiozł, jeżeli by wymieniali pieniądze. Nie każdy chce stać na rynku i trząść ciuchami, ale musi. Taka jest polityka w tym kraju, żeby znęcać się nad człowiekiem.

Mam nadzieję, że i "Głos" wystąpi na łamach gazety w obronie Polaków dyskryminowanych w urzędzie celnym w Grodnie. Kto jedzie z jedną torbą tego trzęsą, a kto wiezie kilka tobołów - to nie. Żal że nie mogę pojechać do brata, a nie widzieliśmy się już 9 lat. On nie może przyjechać gdyż miał zawał serca, a u mnie nie ma tyle pieniędzy na drogę do niego. A przejść przez te tortury w Grodnie na dworcu nie każdy może.

Stanisława Sokołowa

Uniwersytet Polski w Wilnie

Ciąg dalszy ze str. 1

się przychylnie do tej inicjatywy. Zwłaszcza, że człowiek najpełniej może się rozwijać tylko w swoim środowisku językowym i kulturowym najlepiej od przedszkola po wyższą uczelnię. Obserwuje się spustoszenia w rozwoju osobowości, jakich doznają dzieci pozostające od przedszkola w wielorakim kręgu językowym. Lepiej rozwija się człowiek, który już jako dojrzały zawiera przyjaźnie z ludźmi odmiennej kultury. Będzie miał po temu okazję i na Uniwersytecie Polskim w Wilnie, ponieważ statut tej uczelni gwarantuje możliwość studiów i pracy tym wszystkim, którzy będą respektowali ustawy Republiki Litewskiej, niezależnie od ich rasy, narodowości, płci, przekonań religijnych lub orientacji politycznych, opierając się jedynie na woli i kwalifikacjach kandydatów.

Dla Polaków mieszkających na Litwie studia w Polsce nie są zadowalającym rozwiązaniem. W tym wieku nieraz zakłada się rodzinę. Ponadto zachodzi obawa, że oderwani od środowiska własnego kraju nie będą umieli po wrocie dostosować się do warunków pracy, mogą nie znaleźć wspólnego języka ze środowiskiem litewskim. Lepiej więc, by mogli kształcić się po polsku na Litwie, a tylko na doskonałeni zawodowe przybywać do Polski na czas krótszy, niż wymagają tego studia stacjonarne.

W ubiegłym roku powołano do życia cztery wydziały. Na wstępnym roku każdego z nich znalazło się 30-40 studentów.

I - Wydział Humanistyczny kształci w zakresie filologii angielskiej i niemieckiej, a także w zakresie plastyki wraz z wzornictwem przemysłowym. Czwartym kierunkiem na tym wydziale jest pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna.

II - Wydział Prawa i Ekonomii uruchomił jeden kierunek: ekonomii i zarządzania.

III - Wydział Przyrodniczy ograniczył się do dwóch kierunków: biologii i wychowania fizycznego.

IV - Wydział Medyczny ma kształcić studentów w zakresie leczenia ogólnego i stomatologii. Rok wstępny zgromadził najwięcej kandydatów, bo 45. Wydział ten utrzymuje bliskie stosunki z Wyższą Szkołą Medyczną kształcącą pielęgniarki. Szkoła jest pod opieką Wydziału Medycznego Uniwersytetu Wileńskiego. Ale klasa polska (licząca 26 osób) korzysta z pomocy Stowarzyszenia Naukowców Polaków i organizującego się Uniwersytetu Polskiego. Chodzi o opracowanie terminologii polskiej, bowiem w szkole prowadzone są wykłady w języku litewskim bądź rosyjskim, a także o przygotowanie w tej mierze właściwych pomocy dydaktycznych.

Organizujący się Uniwersytet Polski w Wilnie zaprzyjaźniony jest również ze Szkołą Rolniczą, która jest w gestii Ministerstwa Rolnictwa. Dotychczas było to Technikum Rolnicze (w Wojdatch) z rosyjskim językiem wykładowym. Przyjmowani są tam kandydaci po szkole dziewięcioletniej. Obecnie uczelnia ta przechodzi przeobrażenia. Nie tylko ze względu na język wykładowy polski, ale również program I roku tej szkoły dopasowany jest do poziomu college'u. Obecnie w tej trzyletniej szkole znajduje się około 250 uczniów.

W przyszłości na Wydziale Humanistycznym przewidziane jest studium podyplomowe z języka polskiego. Istniejący bowiem Instytut Pedagogiczny w Wilnie, kształcący

polonistów, nie ma prawa nadawania swoim absolwentom tytułu magistra.

Niektóre zajęcia prowadzone są dla wszystkich wydziałów. Są to zajęcia z języka litewskiego, polskiego, z informatyki, ze znajomości języków zachodnich.

Raz w tygodniu słuchacze wszystkich wydziałów spotykają się na wspólnych zajęciach. Mają one na celu rozwój ogólny studentów (przeważnie w dziedzinie humanistycznej) przez stały kontakt osobisty, wzajemne poznanie się.

Właśnie na takie zajęcia została zaproszona 21 listopada ub. r. do szkoły imienia Wł. Syrokomli. Z dwóch moich propozycji tematycznych pan Rektor wybrał temat z historii sztuki, dotyczący arcydzieła baroku wileńskiego - kościoła św. Piotra i Pawła. Ks. Piotr Sledziwski, historyk sztuki i kapelan wojsk polskich w randze pułkownika, wyjeżdżając z Wilna zabrał dzieło swego życia, przygotowane do druku, lecz nie wydane do 1939 r. Osiadł we Wrocławiu, gdzie został wykładowcą Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych i Dyrektorem Muzeum Archidiecezjalnego. Mimo jego starań dzieło to nie mogło być w PRL opublikowane. W kilka lat po osiedleniu się we Wrocławiu autor zmarł i jego dzieło zaginęło.

Jedynym po nim śladem jest artykuł, który Jerzy Orda, historyk sztuki, opublikował w 1933 r. w periodyku U.S.B. "Alma Mater Vilnensis". Omawia w nim wybrane z koncepcji ks. P. Sledziwskiego niektóre wątki ikonograficzne, które zaakceptował. Całość interpretacji ks. Sledziwskiego znają ludzie, którym je przekazywał, oprowadzając ich po kościele. Opowiadał sugestyjnie, słuchacze byli zafascynowani. Należałam do tych licznych w Wilnie ludzi, którzy mieli szczęście słuchać bezpośrednich opowieści dotyczących związków pomiędzy rzeźbami. Jak wiadomo, tylko futuralitych rzeźb jest tutaj ponad 2 tysiące.

21 listopada ub. r. przedstawiłam studentom w zarysie treść zaginionego dzieła. Na prośbę zainteresowanych następnego dnia spotkaliśmy się w kościele, aby "in situ" ukazać powiązanie w wątki tematyczne licznych rzeźb ze sobą.

Pozostałam do powielenia artykułu dr. Jerzego Ordy (który zmarł w Wilnie w 1972 r.), by studenci mogli się zapoznać z jego spojrzeniem na dzieło ks. P. Sledziwskiego.

Wspominam tedy również o komunikacie, jaki jesienią 1990 r. wygłosiła pani Irena Vaisvilaite z Wilna w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie na sesji pt. "Barok na ziemiach Wielkiego Księstwa Litewskiego". Znalazła ona w magazynach Poniewieża i Kowna rzeźby z późniejszego ołtarza kościoła św. Piotra i Pawła. Podjęła również próbę interpretacji rzeźb ufundowanych przez M.K. Paca.

Zaznaczyłam, że studenci mogli się zwrócić do pani I. Vaisvilaite, którą mają na miejscu (pracuje bowiem na Antokolu w Instytucie Historii Sztuki Litewskiej Akademii Nauk), by sama przedstawiła im swój punkt widzenia.

Miałam okazję bezpośrednio przyjrzeć się, jak funkcjonuje Uniwersytet Polski w jego pierwszym roku, roku wstępnym. Ministerstwo Edukacji RP na rok przyszły ograniczyło do 20 ilość miejsc na studiach dla Polaków z Litwy. Zwiększa to zadania polskiego uniwersytetu na miejscu.

Janina Zagołowa-Zienowicz

Tak czynią Polacy na Litwie. A czy nie stać Polaków Białorusi na utworzenie własnej uczelni? Swoje opinie i refleksje na ten temat prosimy nadsyłać na adres redakcji.

Nasz kościół

Wieś Hnieszno (dawniej miasteczko) jest położone w odległości 10-12 km od Wołkowyska w południowo-zachodniej jego części. W starych kronikach Hnieszno upomina się od roku 1449, kiedy to król Kazimierz IV Jagiellończyk sprezentował (na pewno za jakieś zasługi, może w wojnie 13 letniej z Krzyżakami) wieś Hnieszno Mikołajowi Wojszetowiczowi, który założył swą siedzibę o kilometr na wschód od wsi Hnieszno. Ale majątek w ciągu wieków przechodził od jednego dziecka do drugiego.

Następny z kolei właściciel Michał Szemiatowicz w r. 1527 zbudował we wsi Hnieszno z czerwonej cegły kościół pod wezwaniem Św. Michała Archanioła. Był to okres panowania Zygmunta I Starego. Wykonany w stylu gotyckim z elementami renesansu ma niepowtarzalną architekturę. We wnętrzu umieszczony jest z lewej strony obraz Św. Michała Archanioła, jedną nogą stojącego na piersiach szatana i przebijającego go długą włócznią. Z prawej strony umieszczony obraz Św. Kazimierza. W głównym ołtarzu barwny obraz Madonny Sykstyńskiej Rafaela Santi. W r. 1840 i 1930 kościół podlegał restauracji.

Przez wieki kościół służył wiernym jako ośrodek religijny. Całe pokolenia Polaków włościan razem z dziedzicami składali tu hołd Bogu. Kościół przez długie wieki wytrzymał pożogi wojenne, wojnę francusko-rosyjską 1812 r., pierwszą wojnę światową. Nie dotknęła go klęska i podczas drugiej wojny światowej. Przy natarciu Armii Czerwonej na Niemców w 1944 roku ludność miejscowa schroniła się w tym kościele. Przez cały tydzień, kiedy przelatywały z gwizdem pociski nad kościołem, obecny w kościele przebrany w cywilne ubranie ks. Edward Ciechanowski mówił: - Św. Michał Archanioł ochroni naszą świątynię od nieszczęścia. W czasie okupacji, władze niemieckie kazały zdjąć z wieży kościoła dzwon i zawieźć go do gminy Mścibowo z celem odprawki na fabrykę i przetopienia na naboje. Dziesięciu silnych mężczyzn

rozmontowało dzwon, opuścili go na sznurach na ziemię zataczyli po deskach na wóz i powieźli do gminy. Na dzwonie był napis "Św. Michał". Po upływie miesiąca (na czyjeś rozporządzenie) dzwon powrócił na swoje miejsce na wieży. Znowu jego melodyjny głos wołał wiernych na nabożeństwo, i tak trwało aż do początku kwietnia 1961 roku, kiedy to wierni odprowadzili 12 kwietnia na miejsce wiecznego spoczynku duszpasterza ks. Edwarda Ciechanowskiego. Niedzielami wierni zbierali się w kościele modlili się, śpiewali pieśni religijne, odprowadzali na miejsce wiecznego spoczynku swoich bliskich i krewnych. Wierni chcieli nakryć dach w tej świątyni, wykupili identyczną dachówkę i zwrócili się do władz o zezwolenie na wykonanie robót remontowo-budowlanych, ale władze uznały tę świątynię za zagrożenie dla przebywających

tam ludzi. Gdzieś na początku lat 70 "Budowlani Komunistów" zburzyli wewnątrz świątyni ołtarz i wszystko co tam było. Z biegiem czasu zawałił się dach, odkrywając wnętrze świątyni niebu, słońcu, deszczom i śniegom. Tylko masywna wieża przetrwała wraz z dębową belką i umocowanym do niej dzwonem.

6 sierpnia 1989 r. tylko co utworzony zespół Stowarzyszenia im. A. Mickiewicza w Wołkowysku, wyjechał z koncertem do Hnieszna. Autobus zajechał przed kościół. Na cmentarzu kościoła stała nie duża grupka wiernych. Przybyli przywitali się z obecnymi, po

krótkich zdaniach, grupa zespołu weszła do środka kościoła przez boczne połamane drzwi zakrystii. W środku widok był opłakany. Zawalony dach, skrzyżowane belki, pobita dachówka, pomiot gołębi, rosnąca trawa i młode brzoźki, sterzące czarne ściany, zbeszczeszczony, połamany ołtarz zniszczone organy. Jeden z członków zespołu Leszek wgramolił się na te pokręcone belki i zaczął wygłaszać mowę, podkreślając do jakiego barbarzyństwa mogli dojść budowlani komunizmu, w bezczelny sposób demolując ten cenny XVI wieczny zabytek kulturowo-religijny. Opowiedział krótko, jak wyglądała ta świątynia przed zdemolowaniem. Leszek zaproponował krótką modlitwę. Po odmówieniu "Zdrowaś Maryjo..." zaśpiewano "Serdeczna Matko" i ze słowami tej pieśni na ustach zespół wyszedł na zewnątrz cmentarza kościelnego.

Proboszcz kościoła
św. Michała
ks. Ludwik Staniszewski

Uczestnicy zespołu pojechali z koncertem do klubu, który się znajdował w byłym dworze szlacheckim. Przed zebranymi podkreślano wielkie historyczne i religijne znaczenie tego kościoła dla teraźniejszego pokolenia.

I stał się cud! W poniedziałek rano ludzie stanęli do pracy przy kościele. Powyrzucano ze środka połamane belki, gruzy, wymyto posadzkę. Powycierano szerniałe ściany, zawieszono kilka przechowanych przez kogoś obrazów. Zrobiono tymczasowy ołtarz, zastano białym obrusem, ustawiono świece, krzyż. I 13 sierpnia roku 1989 w ciepły, jasny, słoneczny upalny dzień, w Świątyni

bez dachu przy pogodnych niebie i jasnym słońcu była odprawiona pierwsza Msza Św., po 28 latach milczenia, w przepelnionym przez wiernych kościele i cmentarzu na zewnątrz kościoła.

W sobotni pochmurny dzień 11 sierpnia 1990 r. od drzwi kościoła na przestrzeni trzech kilometrów do głównej szosy Grodno-Wołkowysk, cała droga usypana żywymi kwiatami, po bokach upiękaszona kolorowymi wstążkami. Domy w Hniesznie upiękaszono barwioncem, po środku ściany umieszczone obrazy Matki Boskiej Miłosierdzia. Wielkie tłumy wiernych zapelnily plac przed kościołem. Na spotkanie biskupa pod główną szosą wyjechała bryczka w zaprzęgu. Procesja z krzyżem, pochodniami i chragwiami razem z kapłanem wyszła na spotkanie biskupa. Przybyły na bryczce Jego Ekscelencja ks. Biskup Tadeusz Kondrusiewicz pobłogosławił wiernych i na czele procesji ruszył do wnętrza kościoła. W czasie uroczystej Mszy Św. celebrowanej przez Jego Ekscelencję Ks. Biskupa została poświęcona świątynia po przeszło 29 latach bezczynności. W czasie Mszy Św. Ks. Biskup udzielił sakramentu bierzmowania.

Na swoim miejscu umieszczone są obrazy Św. Michała Archanioła i Św. Kazimierza. W głównym ołtarzu znowu cieszy oko swoimi barwami obraz Madonny Sykstyńskiej dzieła Rafaela Santi. Matka Najświętsza z Dzieciątkiem na rękach stąpa po obłokach boso. Swą królową spotyka papież Sykst i przyklęknięta Św. Teresa. U dołu ją witają dwa aniołki uśmiechnięte. Dzwon "Św. Michał" mocno trzyma się na dębowej belce, napelniając okolice swym melodyjnym dzwonieniem.

Tak siłami i ofiarami wiernych została ożywiona z ruin średniowieczna Świątynia, znowu służy celom, którym była przeznaczona od pierwszej połowy XVI wieku: krzepieniu i umacnianiu wiary ojców i dzieci.

Fabian Roztworowski
Wołkowysk

ŻYCIE ZAKONNE W KOŚCIELE KATOLICKIM

Podstawą życia zakonnego w Kościele jest przykład i nauka Jezusa Chrystusa. Duch Święty, udzielając niektórym wyznawcom Chrystusa szczególnych darów - takich jak duch modlitwy, pragnienie życia wspólnotowego, wzajemnej miłości braterskiej i przeżywania ewangelicznego ubóstwa - sprawił, że ludzie ci dążyli do wyjątkowego sposobu do naśladowania Syna Bożego. Słubując oni na całe życie zachowanie rad ewangelicznych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, czyli odbierając dobrowolnie życie w stanie bezżennym, bez posiadania czegośkolwiek na własność i w podporządkowaniu przelozonemu zakonnej wspólnoty.

Życie zakonne zostało zapoczątkowane na Wschodzie. W IV wieku w Egipcie św. Antoni Pustelnik (+356) prowadził samotne życie pokuty i umartwienia na pustyni, pociągając swym przykładem licznych uczniów, a św. Pachomiusz (+347) zaprowadził tam wspólnotową formę życia w klasztorach. Cenne wskazania praktyczne i duchowe dał mniszom wspólnotom św. Bazyl (+379) w Kapadocji (dziś wschodnia Turcja). Także kobiety podejmowały życie we wspólnotach mniszek. Te tradycje życia zakonnego, kontynuowane w następnych wiekach na Bliskim Wschodzie, w Grecji, Bułgarii, Rumunii, na Rusi i w innych krajach, są do dziś pielęgnowane przez mnichów i mniszki, zarówno katolickich, jak i prawosławnych.

W IV wieku także na Zachodzie zaczęła się organizować życie zakonne. Do jego rozwoju przyczynił się osobisty przykład i pisma św. Augustyna (+430) w północnej Afryce. Ojcem mnichów Zachodu stał się jednak św. Benedykt (+547) we Włoszech, który nadał im swą sławną regułę. Również jego siostra, św. Scholastyka (+547), prowadziła życie zakonne.

Mniszki, począwszy od tamtych wieków, oddają się modlitwie i pracy: studiom, nauczaniu, pisaniu dzieł religijnych i świeckich. Wielu z nich było też misjonarzami, jak św. Wojciech (+997), biskup Pragi, który poniósł śmierć męczeńską, głosząc Ewangelię pogańskim Prusom.

W XIII wieku powstała w zachodniej Europie nowa forma życia zakonnego: zakony żebracze. Łączą one troskę o ścisłe zachowanie ubóstwa z życiem modlitwy, apostolskim głoszeniem słowa Bożego i sprawowaniem sakramentów oraz braterską wspólnotą. Dali im początek św. Franciszek (+1226), Włoch i św. Dominik (+1221), Hiszpan. Również w tej epoce nie brakowało wielkich inicjatorów żeńskiego życia zakonnego, takich jak św. Klara (+1253).

Kolejne ożywienie życia zakonnego nastąpiło w XVI wieku, w czasach Soboru Trydenckiego. W obliczu nowych potrzeb epoki nowożytnej powstały nowe zakony, takie jak Jezuitki, założone przez Hiszpana św. Ignacego Loyolę (+1556) do pełnienia licznych zadań apostolskich w szczególnym posłuszeństwie; czy Urszulanki, założone przez Włoszkę św. Anielę Merici (+1540) celem wychowania dziewcząt. Podejmowano też odnowę dawniej powstałych zakonów; na przykład, św. Teresa z Avili (+1582) zreformowała w Hiszpanii Karmelitów i Karmelitanki. W łonie zaś franciszkańskich zakonów rodzi się reforma kapucyńska (1525).

W ostatnich stuleciach powstały bardzo liczne wspólnoty zakonne męskie i żeńskie. Są to przede wszystkim zgromadzenia zakonne, prowadzące różnorodne formy działalności apostolskiej: duszpasterstwo, misje, nauczanie, posługę chorym i wiele innych.

W XX wieku życie zakonne zostało umocnione nauką Soboru Watykańskiego II. Nie może go zabraknąć również w naszych czasach, pełnych niepokojów i poszukiwań, dobra i zła. Także dzisiaj osoby zakonne winny stawiać się wiarygodnymi świadkami miłości Boga i człowieka, idąc za wzorem Jezusa Chrystusa.

W ostatnich dziesiętnościach lat w naszym kraju wydano walkę wierze i Kościołowi, co doprowadziło do zniszczenia wielu struktur kościelnych, wśród nich także zakonów. Wielkie przemiany, które dokonały się na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych naszego stulecia, przyniosły nowe nadzieje. Często na nowo ożywiała świątynie. Okazało się, że wiara jest żywa, że Kościół pomimo poniesionych strat trwa. Przerwało też wielu zakonników, którzy wśród prześladowań dawali świadectwo miłości do Boga i do człowieka. Dziś można żywić nadzieję, że życie zakonne znowu będzie się tam rozwijać i przynosić obfite owoce.

Opracowała
siostra Mirosława

Wiara i niewiara

Co sprzeciwia się wierze w Boga? Chrześcijanie - wbrew podejrzaniom części niewierzących - problem niewiary sobie stawiają i gotowi są o niej rozmawiać z powagą.

Warto tu przypomnieć streszczenie dwóch głównych "argumentów przeciw Bogu" podanych przez św. Tomasza z Akwinu w jego "Summie teologicznej". Zgodnie z przyjętą w średniowieczu metodą wywodu naukowego zaczynał on omawianie każdej

kwestii właśnie od przedstawienia racji przemawiającej za poglądem, któremu był przeciwny.

Najpierw napisał zatem: "Sądzić można, że Boga nie ma" - "Videtur, quod Deus non sit". "Gdyby istniał Bóg, nie byłoby żadnego zła, Bóg bowiem jest dobrem nieskończonym. Niestety, tyle zła jest na świecie. A więc Bóg nie istnieje". (...) Nie trzeba szukać wielu przyczyn, gdy ich wystarczy mała liczba. Wszystkie zjawiska w świecie mogą być spo-

wodowane przez inne czynniki, bez uciekania się do Boga jako ich przyczyny". Potem dopiero, niejako w odpowiedzi na takie wątpliwości, powołuje się św. Tomasz na fakt Objawienia, na Chrystusa, i podaje propozycję swych pięciu filozoficznych "dróg do Boga".

Przy okazji widać, że niewiara nie jest żadnym nowym zjawiskiem, wynikiem "postępu", jak też, że argumenty ateistów nie są czymś nowym. Problem wiary i

niewiary istniał i w starożytności, i w średniowieczu, i dziś.

Czy jednak argumenty wywiedzione z obserwacji świata są dla ludzi decydujące? Czy nie bywają one raczej "racjonalizacją" tego, co dzieje się w ich życiu, w ich czynach i w ich wnętrzu? Czy główną przyczyną niewiary nie jest raczej grzech? Kto czyni rzeczy z Ewangelią sprzeczne i zaniedbuje spotkanie z Bogiem, znajduje też w umyśle odpowied-

ciąg dalszy na str. 4

Historia jest czynem naszych przodków. Stare folianty, dzieła literatury i sztuki, wybudowane kościoły oraz przeróżne zabytki są tego chlubnym przypomnieniem. Przypominają o tym też nekropolia czy cmentarze.

Oprócz dobrze znanego Starego czyli farnego cmentarza katolickiego w Grodnie, zlokalizowanego na północnej skarpie Niemna przy ulicy Antonowa (dawna Jerozolimka) na początku XIX w. w okolicach zaniemeńskiej części miasta został założony niewielki cmentarz katolicki. Wtedy Grodno było małym miastem, ilość mieszkańców którego ledwo dochodziła do 10 tysięcy. Południowa granica miasta sięgała współczesnej ulicy Sowietkich Pograniczników (dawnej Lososiańskiej). A cmentarz był ulokowany daleko poza obrębami miasta i znajdował się blisko traktu Białostockiego. Na początku lat 30-tych XIX w. cmentarz już istniał. Nie wyklucza to możliwości wcześniejszych pochowań. Do czasów dzisiejszych zachowały się groby z początku lat 40-tych wieku ubiegłego.

Ten cichy i skromny cmentarz nie może pochwalić się imionami znanych literatów czy działaczy społecznych. Mimo wszystko każdy tu pochowany miał swój niepotrzebny los i życie.

W r. 1854 na cmentarzu została wzniesiona murowana kaplica, główna elewacja której ma cechy klasycyzmu. Zachowany z tych czasów chodnik

brukowany łączy bramę wejściową z niedawno naprawioną kaplicą. Tablica wmurowana przy bramie przypomina: "Za starannością x.p. Steckiewicz

dynkami drewnianymi. Południowo-wschodni koniec opiera się w nekropolie. Cmentarz katolicki, jak i prawosławny, prawdopodobnie został założony

Kaplica na cmentarzu pobernardyńskim

ten cmentarz powiększony i domek postawiony". Druga tablica pamiątkowa mówi: "A za pomocą parafian murem opasany w 1882 roku." 20 lat temu, na początku lat 70-tych cmentarz zaniemeński został zamknięty dla pochowania podobnie jak i cmentarz Stary farny przy ulicy Antonowa (dawna Jerozolimka). Ulica ta pojawia się na mapie miasta na końcu wieku XVIII-go. Wtedy ulica była zabudowana wyłącznie bu-

gdzieś na samym początku wieku XIX-go. W r. 1894 terytorium cmentarza było poszerzone. Po 8 latach władze miejskie pozwoliły rozszerzyć nekropolię ze strony południowo-wschodniej. Spoczywają tu prochy pisarki Elizy Orzeszkowej obok rodziny Listowskich, rzeźbiarza Bolesława Szyszkiewicz i nieznanego francuza Urbain'a Legris'a, a oraz żołnierzy poległych w wojnie polsko-sowieckiej. Każdy nagrobek

Nieznana historia

jest naprawdę dziełem sztuki rzeźbiarskiej bez względu na swój często prosty i zwięzły wygląd. Jak i na cmentarzu za-

barbarzyńsko zdewastowane pomniki.

Jeszcze po kampanii Napoleońskiej na cmentarzu za-

Kaplica na cmentarzu franciszkańskim w Grodnie

niemeńskim (franciszkańskim) czas i ludzie bezlitośnie zniekształcili niektóre groby. Zapadła ziemia, brak napisów,

nej kaplicy nie było. W ciągu następnego dziesięciolecia wzniesiono kaplicę drewnianą. Bardzo zły stan kaplicy w latach 40-tych XIX w. wymagał

Wiara i niewiara

Ciąg dalszy ze str. 3

nie argumenty. A kto czyni dobrze i się modli, ten obecność Boga po prostu widzi.

Podobny wpływ wywierają czyny innych ludzi, świadcząc o wierze, lub przeciwko niej. Do

Boga idzie się zatem dzięki ludziom. I Bóg sam stał się człowiekiem, by ludzi do siebie doprowadzić; świadectwo o zmartwychwstaniu tego człowieka, Jezusa, decyduje o chrześcijańskiej wierze w Boga.

Tak patrząc na wiarę i niewiarę chrześcijanin widzi zależność wiary jednostki od innych ludzi.

Zatem powinien dbać o publiczne świadectwo wiary, o jej obecność w życiu społecznym. Widzi zależność wiary od czynów - musi się więc sprzeciwiać demoralizacji (czyli "odmoralnianiu", podważaniu zasad etycznych). Musi odrzucić tę formę niewiary, która cenzurować chce chrześcijaństwo i etykę.

Jednak czynnikiem ostatecznym w wierze jest spotkanie z Bogiem w umyśle, sercu i sumieniu; łaska i odpowiedź na nią. Choć uwikłana w ludzkie sprawy wiara jest "nie z tego świata" i w jego regułach zamknąć się nie da. Życie duchowe, często nie zauważane lub mylone z uczciwością, przecież rozstrzyga.

I odpowiednio niewiara jest dla chrześcijanina najpierw problemem duchowego nastawienia wobec Boga i dobra, a potem dopiero moralno-społecznym. Błędem byłoby ograniczać dialog z niewierzącymi do zasad humanistycznych, dobroczynności, obecności Kościoła w życiu społecznym. Najpierw trzeba spytać o Boga, o drogi ku Niemu lub od Niego.

A są wśród niewierzących i wrogowie, i nieświadomi przyjaciele Boga. Są nieuczciwi - i są postępujący po chrześcijańsku. Są tacy, co na Boga zamknęli oczy - ale i tacy, co idąc ku Niemu właśnie przechodzą przez okres ciemności.

Michał Wojciechowski

Szanowna redakcjo.

Mam 79 lat, jestem stałą czytelniczką gazety. Bardzo lubię czytać po polsku. Jestem wdową. Mój mąż brał udział w wojnie obronnej 1939 r., był ułanem, służył na granicy polsko-bolszewickiej. Po walkach we wrześniu 1939 r. ich oddział rozformowano. Później walczył w szeregach Wojska

Polskiego, był ranny, powrócił do domu 1946 r. Miał liczne odznaczenia bojowe. Posiadał uprawnienia kombatanckie.

Chcę powiedzieć, że we wrześniu 1939 r. przy szosie Mińsk - Lida, na skraju lasu koło wsi Ogrodniki bolszewicy rozstrzelali trzech polskich oficerów. Ludzie powiedzieli, że prowadzili oni na kaźń 4 osoby: kapitana i trzech poruczników. Jednemu udało się uciec. Na tym miejscu ludzie ustawili 3 krzyże, które usuwano, lecz lu-

dzie ponownie je stawili. Nie wiadomo jaki jest dalszy los szczątków tych ofiar wojny.

Maria Kapłun
wieś Nieciecz

Od redakcji: Osoby, mogące udzielić informacji w wyżej wymienionej sprawie, prosimy o skontaktowanie się z redakcją.

Na ziemię ojczystą

"Litwo, Ojczyzno moja, Ty jesteś jak zdrowie..."

Polacy - uchodzący z Pińskiego Polesia, chroniący patriotyczne i rodzinne więzy, łączące ich z krajem rodzinnym - Pińszczyzną potrafili godnie ocenić i wnikać w sedno słów swego rodaka i ziomka, wielkiego poety Adama Mickiewicza.

Grono Polaków - obywateli Polski, Anglii, Kanady, Australii i Austrii, wywodzących się z Pińskiego Polesia, stęsknionych do miejsc rodzinnych, postanowili odwiedzić te miejsca. 125 osób, wśród których przedstawiciele niegdyś znanych rodów Skirmuntów i Ordy. Córka naczelnika Pińskiej straży ogniowej Fryde p. Wacława Kunicka, ojciec której podczas pożaru w 1921 r. potrafił umiejętnie powstrzymać groźny żywioł i uratować stolicę Polesia od zagłady. Absolwenci państwo-

wego gimnazjum p. Ryszard Kapuściński - znany w Polsce i poza jej granicami pisarz i dziennikarz, Narcyz Woroniecki - inżynier, obecnie prezes zarządu głównego Związku Poleszaków w Polsce. I wielu, wielu innych.

W sali centralnej biblioteki w Pińsku odbyło się uroczyste spotkanie gości z mieszkańcami miasta. Dziecięcy zespół przedstawił bogaty i barwny program. Niektóre piosenki sala śpiewała wspólnie z młodymi artystami. Niejednokrotnie na bis wywoływano Stasia Jasińnięta, którego deklamacje były wprost zadziwiające.

Kierownik oddziału historii Polesia Poleskiego Muzeum p. Margarita Margolina wręczyła gościom unikalne zdjęcia, ilustrujące życie i byt ich przodków na tej ziemi. W imieniu kombatanów wojny obronnej 1939 r. i potomków

pińskiej szlachty zagrodowej, chroniący do dziś pamięć i tradycje swojej założycielki królowej Bony, pozdrowił czcigodnych gości autor niniejszej publikacji.

Ze swej strony, goście, dziękując za gościnność, dziękowali swoimi wrażeniami. P. Narcyz Woroniecki, współorganizator tej niezwyklej wycieczki, zwrócił się z propozycją aktywnej współpracy oraz zacieśnienia kontaktów w dziedzinie oświaty i kultury pomiędzy Poleszakami Pińszczyzny i kraju.

Nazajutrz uczestnicy wycieczki, żegnani przez prezesa oddziału ZPB Wiktora Mostka i aktywistów Związku opuścili nasze miasto, kierując się do Janowa Poleskiego na uroczystości, poświęcone pamięci św. Andrzeja Boboli.

M. Poluchowicz
Pińsk

Notatki z lektury

Motywy białoruskie we współczesnej literaturze

Ciąg dalszy ze str. 5

dzy patelnią i garnkiem, tj. pomiędzy polonizacją i rusyfikacją".

Innym jeszcze pisarzem polskim wywodzącym się z Białorusi i wręcz podkreślającym swoją "białoruskość" był, pochodzący z rodu kniaziowskiego, Melchior Wańkowicz. W swojej słynnej powieści autobiograficznej "Szczenięcie lata", wydanej co prawda jeszcze przed wojną i wznowionej w r. 1987, z zamiłowaniem opisuje on powrót do rodzinnych Kałużyc w powiecie Borysowskim: "...kiedy bryczka, skacząc po niedokończonych drożynach leśnych, pomykała białoruskimi polami, polanami obramowanymi na horyzoncie w leśny gąszcz, od tej chwili wziął duszę chłopiącą w swoje nieodparte władanie kraj brzoź, mgieł i wrzosowisk, kraj ojców moich". Mimo stałego i wyraźnego deklarowania własnej "tutejszości", swoich współziomków, autentycznych Białorusinów widzi Wańkowicz z perspektywy zagrody szlacheckiej, czyniąc obserwacje i dając opisy niezwykle trafne. Odzwierciedlają one ówczesną rzeczywistość bez głębszej analizy i ogólniejszych wniosków. Stąd dwoiste wrażenie wywoływane tymi opisaniami. Z jednej strony niewątpliwie sentyment do Białorusinów, z drugiej - poczucie prostactwa, patriarchalności i pierwotności, wynikające z tych refleksji. "Chłop, zapytany o wyznanie, drapał się w głowę i odpowiadał wstydliwie - nieczem chwalił się. Muzykcoj -". Powodowało to uświadomienie przez ludność wiejską swojej chłopskości wobec dworu, urabiane wiekami. Wańkowicz dobrze obrazuje ten stan następującym przykładem: "Sąsiad Wiktor Ciundziwicki wysłał swego leśnika dla dokonania jakiejś operacji za granicę. - Ależ jakżeś ty będziesz tam z ludźmi mówił - zafrasował się, toż tam po niemiecku mówią. - A ciż tam, panoczku, muzykou nie ma! - odpowiedział pełen dobrej myśli Białorusin." Nie podważając wartości spostrzeżeń autora, ogólnie można określić jego podejście jako życzliwą obojętność. Nie pretenduje ono na zrozumienie przyczyn i skutków istnienia narodu otaczającego szlacheckie zaścianki.

CDN

Jerzy Waszkiewicz

POLSCY LAUREACI NAGRODY NOBLA

CZESŁAW MIŁOŚZ (ur. 30.VI.1911), poeta, tłumacz z jęz. francuskiego i angielskiego historyk literatury. Urodził się na Litwie. W Wilnie studiował prawo i debiutował pierwszym tomikiem poetyckim ("Poemat o czasie zastęglym", 1933). Okupację niemiecką spędził w Warszawie. Pod koniec 1945 r. wstąpił do służby dyplomatycznej i pracował jako radca kulturalny placówek polskich najpierw w Stanach Zjednoczonych, a od 1949 we Francji. Od 1951 r. pozostaje na emigracji - początkowo w Paryżu, następnie przenosi się do Stanów Zjednoczonych, gdzie w 1960 osiada na stałe. Jest profesorem Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley, wykładowcą języków i literatur słowiańskich. Jego bogata i różnorodna twórczość literacka, przez długi czas nieobecna w Polsce powojennej, znana była i tłumaczona na Zachodzie. Wierzeniem sławy polskiego poety emigracyjnego jest przyznana mu w 1980 r. literacka nagroda nobla za twórczość w jęz. polskim.

"Wolna Europa" dla "Głosu"

Zjazd Polonii „92 przyciągnął uwagę prasy z całego świata, z resztą nie tylko polonijnej. Biuro prasowe udzieliło akredytacji ponad dwustu sprawozdawcom, reprezentującym pisma i rozgłośnie o różnorodnych kierunkach i poglądach.

Niektórzy z dziennikarzy, tacy jak były dyrektor polskiej redakcji radia "Wolna Europa" Jan Nowak-Jeziorański, sami byli w centrum zainteresowania.

Dla ludzi z krajów Europy Wschodniej, jeszcze tak niedawno odbierających sygnały "Wolnej Europy" przez wrzask i zgrzyt KGBowskich tłumików, spotkanie z pracownikiem rozgłośni "na żywo" było wydarzeniem nadzwyczaj atrakcyjnym. Dlatego zobaczywszy w tłumie delegatów, pana trzymającego w ręku mikrofon z napisem "RWE", uprzejmie poprosiłem o udzielenie wywiadu dla "Głosu".

Nazywał się Antoni Styrchuła i okazał się pracownikiem biura warszawskiego radia "Wolna Europa". Dla RWE pracuje ponad rok, a przed tym był jednym z założycieli radia "Solidarność", które tak dużo zrobiło dla obalenia ustroju komunistycznego w Polsce.

W radiu "Wolna Europa" są redakcje prezentujące interesy różnych narodowości. Jak Wam się udaje pogodzić interesy tych narodów w swoich programach, jeśli realnie w życiu one są czasem rozbieżne?

Redakcje narodowościowe są autonomiczne i każda realizuje własną linię programową. Głównie każda z redakcji zmierza do integracji dróg narodowościowych, ponieważ celem RWE jest propagowanie idei tolerancji, zgody i pokoju, promowanie zasad współżycia na wzór demokracji zachodniej. Żałuję, że zasięg naszego radia nie pozwala dokonać tego na szerszą skalę. Jeśli chodzi o kontakty osobiste pomiędzy pracownikami różnych redakcji, to budują się one na tych samych zasadach. Mam doskonałe kontakty z rodowitym Ukraińcem z ukraińskiej redakcji w biurze warszawskim, nie szukamy między sobą żadnych zatargów.

RWE zawsze była czołowym źródłem prawdziwej i operatywnej informacji, na tym zyskała duży autorytet i

ogromną popularność. Dziś, gdy warunki polityczne pozwalają na istnienie innych niezależnych rozgłośni, jak się udaje RWE zdominować konkurentów i nadal zachować swój prestiż?

W tej chwili na terenie Polski działa naprawdę dużo komercyjnych, publicznych radiostacji, które w miarę obiektywnie informują o wydarzeniach w kraju i zagranicą. Rola naszej rozgłośni polega na głębszej analizie pewnych faktów i zjawisk, natury politycznej. Dopóki ta demokracja jest krucha i słaba RWE jest jak najbardziej potrzebna, ze względu na swoją autentyczną swobodę w podaniu materiałów. Nie podlegamy naciskom od strony rządu, jakiegokolwiek partii, władz czy sejmiku. Zależymy tylko od pieniędzy podatnika amerykańskiego, Kongresu i Prezydenta USA, a wolny świat jest zainteresowany w szybszej stabilizacji politycznej i rozwoju demokracji w krajach pokomunistycznych. Tym celom służymy.

RWE zawsze była znana i ceniona z wysokiego poziomu swoich audycji, doskonałej wiarygodności podawanych informacji. Czy odczuwa Pan ciężar odpowiedzialności za podtrzymywanie tej opinii?

Jesteśmy jedyną rozgłosnią w języku polskim poza BBC i Głosem Ameryki, słyszana na całym świecie. To daje satysfakcję, ale i rodzi ogromną odpowiedzialność. Nie możemy sobie pozwolić na spowodowanie jakiegokolwiek awantury politycznej, na jakiegokolwiek skażenie informacji, ponieważ nie powinniśmy stracić naszej dobrej opinii. Dbając o wysoki poziom wiarygodności staramy się szczególnie badać fakty i pokazywać racje wydarzenia z różnych stron. Komentarz ma służyć tylko ukierunkowaniem myśli czy refleksji słuchacza.

Życzę Panu udanych audycji i czekam na częstsze spotkanie z Antonim Styrchułą na antenie.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Laura Michajlik

GIEŁDA SAMOCHODOWA

Kontynuujemy dalej naszą nową rubrykę przedstawiając jednego z królów rynku samochodowego "Mercedes-Benz".

Mercedes MB 600 produkowany w latach 1964 do 1981 - był w owym czasie szczytowym osiągnięciem technicz-

nym i niezwykle poszukiwaną limuzyną przez dygnitarzy na całym świecie. Wożono nim głowy państw, dla papieża Pawła VI przygotowano model Spezial-Landaulet, który stoi obecnie w Muzeum Mercedes w Stuttgarcie. MB 600 posiadający 8-cylindrowy silnik o pojemności 6332 cm³ i mocy 184 kW (250 PS) rozwijał prędkość 200 km/h. Mercedes 600 SEL zaprezentowany został po raz pierwszy podczas Salonu Genewskiego w 1991 roku. Komfortowa i bardzo bezpieczna limuzyna o obszernym, cichym wnętrzu i eleganckiej sylwetce kontynuuje tradycje reprezentacyjnych

samochodów klasy S. 600 SEL wyposażony w 12-cylindrowy 48 zaworowy silnik benzynowy o pojemności 5987 cm³ i mocy 300 kW (408 KM) rozwija prędkość 250 km/h (ograniczona elektronicznie).

Najmłodsze dziecko stuttgartckiego koncernu - klasa C. Sprzedawana pod hasłem "Więcej za te same pieniądze" jest dowodem nowej filozofii Mercedes, opartej na realiach współczesnego rynku. Reprezentuje najnowocześniejsze rozwiązania światowe w dziedzinie techniki, bezpieczeństwa, komfortu i ochrony środowiska.

Studia polityczne

(część IV - praktyczna)

Socjalizm - Masz dwie krowy; są wybory. Nowy rząd zabiera ci jedną krowę w ramach opodatkowania i daje twemu sąsiadowi. Sąsiad nie zna się na hodowli bydła i jego nowa krowa zdycha.

Komunizm - Masz dwie krowy; jest rewolucja. Nowy rząd konfiskuje obie twoje krowy i wyznacza ci małą część mleka, które dają. Obie krowy wkrótce zdychają, ale rządowi udaje się dostać na kredyt mle-

ko w proszku od rządu demokratycznego.

Faszyzm - Masz dwie krowy; jest zamach stanu. Nowy rząd konfiskuje obie twoje krowy i sprzedaje ci mleko na kartki.

Narodowy socjalizm - Masz dwie krowy; jest "legalna rewolucja". Nowy rząd konfiskuje obie twoje krowy a ciebie zamyka do więzienia.

New Dealism - Masz dwie krowy; jest kryzys gospodarczy

spowodowany przez rząd, a potem wybory. Nowy rząd kupuje od ciebie twoje krowy za pieniądze, które właśnie wydrukował. Potem zabija jedną krowę i zatrudnia bezrobotnego aby doił drugą krowę. W końcu wylewa mleko, aby podnieść jego cenę.

Demokracja - Masz dwie krowy; jest pod dostatkiem mleka i ceny są niskie. Apelujesz do rządu, aby subwencjonował mleko dla "dobrej" kraju. Rząd wysłuchuje twoich apeli,

wydaje odpowiednie rozporządzenie, podnosi podatki i kupuje twoje mleko po inflacyjnych cenach. Potem rząd gromadzi mleko w wynajętych magazynach do czasu, aż się zepsuje. Zepsute mleko przerabia na proszek i sprzedaje (oczywiście ze stratą) rządowi komunistycznemu (oczywiście na kredyt).

Kapitalizm - Masz dwie krowy. Sprzedajesz jedną i kupujesz byka. Jest wolność i dobrobyt.

5, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСЬКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
9.00. 21.35. Пад купалам сусвету. 9.15. «Манаха». Мастацкі фільм. 0.55. «Вечная рання аперта». Фільм-канцэрт. 11.55. «По-зьяне дзяцця». Мастацкі фільм. 13.00. «Знаёмства з Галадзіяй». Фільм. 5-ы. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. Кінаэкран-93. Ліпень. 14.55. Экран аб'юрыенту. 16.30. Мультифільм. 17.40. Вясні гарсавета. (Гр.). 17.55. Дзёнік Прынёмання. (Гр.). 18.20. «Над Нема-нама». Праграма на польскай мове. (Гр.). 19.00. Абасныя навіны (Брэст). 19.10. Беларусы свету. Перадача 1-я. 19.35. Роднае слова. 20.00. Дзелавы партнер. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. Спартыўны тэлежур ер. 22.05. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.35. Да і з эда беларусы свету. 22.45. «Дрэвы на асфальце». Мастацкі фільм. 00.00. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утрэнняя гімнастыка. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. По-смотры, послушай... 8.40. «Загадка». Спектакль для дзяцей. 9.45. Чы? Гд? Кд? 10.10. 18.40. Гол. 11.50. Ванька. 14.25. Тэле-мист. 15.10. Дзё. 15.20. «Пчела Майя». Мультифільм. 16.00. Хро-ника міжнароднаго музыкальнаго фестываля «Белые ночи Санкт-Петербурга». 16.20. Звездный час. 17.25. Палітра. 17.45. Теніс. Уніблоский турнір. Фільм. 19.35. Погода. 19.10. Эко недела. 19.40. Спокойной ночи, малыши. 20.40. Премь-ера художественнаго фільма «Азбука любви». 9-я серия. 21.10. Дневник Московского кинофестиваля. 22.25. Новая студия представляет. Дайджест пресс-клуба. Здравствуйте. 00.15. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренин концерт. 8.15. Камера исследует прошлое. 9.10. Устами младенца. 9.40. Пилгрим. 10.25. Автограф мастера. 11.10. «Юность Гения». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 19.25. «Приключения Нуки». Художественный фильм. 14.40. Уездная баба. 15.00. Премьера документального фільма «Дикая природа Америки». (США). 15.30. Там-там новости. 15.45. Бизнес в России. 16.15. Трансфр-фир. 17.00. Публицистическая программа «45». 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Сенатор-кинозвезда и мафия». (США). 20.20. Большой скандал. 20.50. «Последний бой». Мультифільм для взрослых. 21.00. Без ретуши. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Спасение 911. 23.30. Каунтдаун.

ПОЛЬША-I
13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Династия». Серия 196. 14.15. Лето. 14.05. Английский язык для детей. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англия. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал репортеров. 19.00. «Империя господина Бритаса». Серия пр-ва Англия. 19.30. Журнал репортеров. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Миниатюры. 22.45. Фестиваль польского телевизионного творчества. 00.00. Прямо из Бельведера. 23.45. Новості. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Вечер с. 00.45. Горючая линия. 01.00. Серия пр-ва Германия. 02.55. «Лорка — смерть поэта». Серия пр-ва Испания.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. «Новые приключения». Мультисерия. 10.05. Удивительный мир зверей. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Возвращение Арсена Люпина». Серия пр-ва Франция. 16.25. Приветствие. 16.30. Семь дней польского спорта. 17.00. Панорама. 17.05. Документальный фильм. 17.30. Лето в Польше. 17.50. Польская кинохроника. 18.00. Обзор кинохроники. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. «Осмысление соревнования». Документальный фильм. 21.00. М.О.С.Т. 20.40. Калыханка. 21.00. Панорама. 21.30. Контакт: Адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.15. Да і з эда беларусы свету. 22.25. «Нашы суседзі». Мастацкі фільм. 23.45. НІКА.

6, ВТОРНИК

БЕЛАРУСЬКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Дрэвы на асфальце». Мастацкі фільм. 10.10. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.10. Спявае Мікасея. 10.35. «Манаха». Заключная серия. Мастацкі фільм. 11.25. «Сымон-музыка». Музыкальна-паэтычная нава. 12.00. «Сем бакоў квадрата». Документальны фільм. 12.20. «Мы адной табе належым». Канцэрт. 13.30. Навіны. 13.40. «Соф'я Патруйна». Мастацкі фільм. 15.10. «Фарбы Ала-Тоа». Тэлефільм. 15.25. Экран аб'юрыенту. 16.30. Сізаб-топ-10. 17.30. Рынак і эканаміка. ВА «Хімавалюно». (Гр.). 18.10. «Вячэрні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 19.00. Абасныя навіны. (Віцебск). 19.10. Эканамічная хваля. Праблемы пасажырскага транспарту ў рэспубліцы. Прымае ўдзел міжнароднага канунацыйнага Рэспублікі Беларусь С. Шкаліч. Прямая лінія. 20.00. М.О.С.Т. 20.40. Калыханка. 21.00. Панорама. 21.30. Контакт: Адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.15. Да і з эда беларусы свету. 22.25. «Нашы суседзі». Мастацкі фільм. 23.45. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утрэнняя гімнастыка. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Премьера художественного фільма «Просто Мария». (Мексика). 9.25. Премьера фільма-канцэрта «Русская пастораль». 9.50. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 1-я серия. 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 9-я серия. 10.50. 20.35. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 1-я серия. 12.20. Фильм режиссера Г. Панфилова. «Мать». Фильм первый. 1-я серия. 13.25. Мультифільм. 13.35. Парк мечты. 14.26. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Беседы с епископом Василием (Родзянко). 16.10. Рок-урок. 16.50. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Знакомые незнакомцы». 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». (Мексика). 18.40. Дневник Московского кинофестиваля. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Азбука любви». 10-я серия. 21.10. Репортаж из о. чем. 21.25. КВН-ассорти. 23.20. Мир на досуге. 23.55. Рок-ролл ТВ. 00.55. «Суперчувство». 1-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Без ретуши. 11.00. Театр одного художника. 11.20. 12.35. «Депрессия». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 14.50. Мультипульт. 15.00. Телебизор. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансфр-фир. 17.00. Хранители истины. 17.30. Господа-товарищи. 17.45. Парламентский час. 19.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного фільма «Санта-Барбара». 18-я серия. 20.15. Антреприза. 21.00. «Уроки Армении». Премьера фільма «Абасныя навіны». Адамыя соль міма. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Ваше паво. 22.50. Музыкальный экзамен. 23.50. 365 дней в году.

ПОЛЬША-I
13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Полиейский и прокурор». Серия пр-ва США. 14.40. Тележурнал. 15.40. Лето. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англия. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. 19.00. «Спенсир». Серия пр-ва США. 19.30. Студия спорта. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для министра труда. 21.15. «Полиейский и прокурор». Серия пр-ва США. 22.45. Публицистическая программа. 23.0. Что нового? 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Репортаж. 00.50. Горючая линия. 01.05. Телефильм воспоминаний. 01.50. Телеатр.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.45. «Аннетта». Мультисерия. 10.10. Земляничное лето. 10.45. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Молодые годы Чаплина». Серия пр-ва Англия. 16.25. Программа на вечер. 16.30. Галерея «Двойки». 17.00. Панорама. 17.05. Документальный фильм. 17.35. Лето в Польше. 18.00. Моя вера. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Легенды кино. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 23.45. «Чужая кровь». Серия пр-ва Канады. 23.25. Слова и лица. 00.15. Концерт. 01.00. Панорама.

7, СРЕДА

БЕЛАРУСЬКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Белая крылья». Фільм-канцэрт. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. «Нашы суседзі». Мастацкі фільм. 11.20. Опера «Дзікае палаянае караля Стаха». 13.15. Навагрудак. Чытаючы Міцкевіча. Тэлефільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Паслуха-на размова». Мастацкі фільм з субтытрамі. 14.55. Экран аб'юрыенту. 16.30. Відэама-навідыма. 17.30. Гаспадар. Усе пра гародніну і не толькі. (Гр.). 18.10. Дзёнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. «Гарадзіч». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 19.10. Кавярня «Піці зорак». 20.40. Калыханка. 21.00. Панорама. 21.30. Контакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная апэка». 22.15. Беларусы свету. Перадача 2-я. 22.55. Топ-агент. 23.25. НІКА. 23.40. «Купальская ноч». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утрэнняя гімнастыка. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. 13.30. 15.15. 16.20. Мультифільм. 8.30. Премьера художественного фільма «Просто Мария» (Мексика). 9.20. Торговый мост. (Пряма). 9.50. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 2-я серия. 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 10-я серия. 10.50. 00.00. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 2-я серия. 12.40. Фильм режиссера Г. Панфилова.

«Мать». Фильм первый. 2-я серия. 13.45. Премьера хроникально-документального фільма «Аблоко любви» (ночь на Ивана Купала). 14.25. Телемист. 15.10. Блокот. 15.30. Премьера телефильма «Музыкальный прогноз». 16.00. «Между нами, девочками...». 16.50. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Диспор». 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». 18.45. Миниатюра. 19.00. ТВ версия. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Азбука любви». 11-я серия. 21.10. Телевизионное знакомство. Ясучиро Накасоне. 21.55. Дневник Московского кинофестиваля. 22.10. Концерт международного музыкального фестивала «Белые ночи Санкт-Петербурга». День второй. 00.10. Кино и мода. 00.40. «Суперчувство». 2-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. «Уроки Армении». Видеосерия. 9.00. Музыкальный экзамен. 10.00. «Хранители истины». 10.30. Звучат татарские напевы. 11.00. «Мemento Мори». Художественный фильм. 12.25. Досуг. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Василиса Прекрасная». Художественный фильм. 14.35. Антракт. 14.40. Программа «03». 15.15. Сигнал. 17.30. Там-там новости. 15.45. Золотая шпора. 16.15. Трансфр-фир. 17.00. Христианская программа. 17.30. Лада-гол 93. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 18-я серия. 20.20. Рек-Там. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Студия «Нота-Бене». 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Баскетбольное обозрение. 23.05. Спектакль на заданную тему. 23.45. Клуб «Желтая подводная лодка».

ПОЛЬША-I
13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Профессия — полицейский». Серия пр-ва США. 15.15. НЛО. 14.45. Играет музыка. 15.00. Прошлое и будущее. 15.30. Тележурнал. 15.45. Так, как в кино. 16.00. Миниатюры. 16.05. Репортер. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англия. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 19.20. «Клиника в Шварцвальде». Серия пр-ва Германия. 19.45. Порядок вещей. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 23.00. Легенды гитары. 23.20. Новості. 00.00. Горючая линия. 01.00. Художественный фильм. 02.40. Минипортреты. 03.00. «Белое танго». Серия пр-ва Польша.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. «Приключения Гукки Финна». Серия пр-ва Япония. 10.10. Видеоюнош. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. «Большие надежды». Серия пр-ва Англия. 16.25. Программа на вечер. 16.30. Спорт. 17.00. Панорама. 17.05. Артист и его мир. 17.35. Лето в Польше. 18.00. Розыгрыш лото. 18.05. Тележурнал. 18.30. Спорт. 18.35. Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Публицистическая программа. 21.10. «Большие надежды». Серия пр-ва Англия. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. «Сара». Серия пр-ва США. 23.30. Телеатр. 01.10. Панорама.

8, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСЬКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Жывыя струны». Фільм-канцэрт. 9.00. Топ-агент. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. Старонкі беларускай музыкі. 10.20. «Купальская ноч». Мастацкі фільм. 11.30. «З душой». Документальны фільм. 12.00. «Толькі ў музы-хале». Музычны фільм. 13.05. Спявае ансамбль народнай музыкі «Бяседа». 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. «Вельмі страшная гісторыя». Мастацкі фільм з субтытрамі. 14.55. Экран аб'юрыенту. 16.30. З далёкіх ванавак. 17.35. «Мата — профэсія». Ашчэнскі рэгіянальны цэнтр прафэсійнай падрыхтоўкі. (Гр.). 19.00. Абасныя навіны. (Гр.). 19.10. Зачытайце мае пісьмы. 19.15. Наша здароўе. (Гр.). 19.45. Пацыяцы урада. Актualityнае інтэрв'ю. 20.00. Сустрача праграмы «Тры кіты». З ветэранамі ваіны ў Афганістане. 20.45. Калыханка. 21.00. Панорама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная апэка». 22.15. Да і з эда беларусы свету. 22.25. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крокі». 23.55. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утрэнняя гімнастыка. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Мультифільм. 8.40. Премьера художественного фільма «Просто Мария» (Мексика). 9.25. Премьера экзиды. 10.05. Премьера документального фільма «Во плее березонька». 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 11-я серия. 10.50. 00.15. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 3-я серия. 12.25. Фильм режиссера Г. Панфилова «Мать». Фильм второй. 1-я серия. 13.30. Премьера научно-популярного фільма «Имена на карте». Путь к Сахалину. 14.25. Телемист. 15.10. Блокот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Новые имена. 15.50. Беседы с епископом Василием (Родзянко). 16.10. Ассоциация детского телевидения. 16.40. До 16 и старше. 17.50. Азбука собственности. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария». 18.50. Театр +. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Потто «Миллион». 21.10. Художественный фильм «Баллада о солдате». 22.45. Дневник Московского кинофестиваля. 23.25. «Аблоко, острова Пасхи, деревянные колеса и многие другие...». Музыкальная программа. 00.25. «Гренада». Фильм-спектакль.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Сосед Тоторо. Мультифільм (Япония). 9.30. У Ксюши. 10.05. К-2 представляет: «Фрак народов». 11.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 18-я и 18-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Букек для Вас». 14.50. Праздник каждый день. 15.15. Телемист. 15.30. Русская виза. 15.35. Там-там новости. 15.50. Студия «Рост». 16.20. Трансфр-фир. 17.05. Человек дела. 17.30. М-трест. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 19-я серия. 20.15. Хроно. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Тихий Дом. 2.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Уникальная операция ГЧС. 22.50. Тихий дом. 23.50. Маскарад-салат.

ПОЛЬША-I
13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. «Клуб парадиза». Серия пр-ва США. 14.15. Записки о природе. 14.35. Документальный фильм. 15.25. Четверть часа с медиком. 15.40. Житие мира. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англия. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Культурно-публицистическая программа. 19.00. Важнейшие события XX века. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Клуб парадиза». Серия пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 22.55. Концерт. 23.45. Хозяйственные новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.40. Горючая линия. 00.55. Художественный фильм. 02.30. Это люблю. 03.00. «Контракт калытебных». Серия пр-ва Германия.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.45. «Кот в сапогах». Мультисерия. 10.10. Жизнь в зоопарке. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. Художественный фильм. 16.25. Приветствие. 16.30. Большой мир. 17.00. Панорама. 17.05. «Подводные рыцари». Документальный фильм. 17.35. Лето в Польше. 17.55. Репортаж. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Школа лунов. 20.35. Театральная программа. 21.00. Концерт. 21.45. Тени жизни. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.35. Репортер и его звезда. 00.20. Музыкальный журнал. 01.00. Панорама.

8, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСЬКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гран-па ў белую ноч». Фільм-канцэрт. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. Шануйце песні свае. 10.35. «Пазіцыя урада». Актualityнае інтэрв'ю. 10.50. «Купалле». Фальклорны ансамбль. 11.40. «Кайкакі палонкі». Мастацкі фільм. 12.55. Мультифільм. 13.10. Канцэрт. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. «Развод, развод». Мастацкі фільм. (Балгарыя). 14.55. Экран аб'юрыенту. 16.30. «Айсенак», «Лёгкі хлеб». Кароткаметражныя фільмы. 17.40. Для школьнікаў. 18.00. Дзёнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. Толькі па пятніцах! Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.00. Абасныя навіны (Magileu). 19.10. Беларусы свету. Перадача 3-я. 19.40. Эпіцэнтр. Чацвёртая ўлада. 20.20. «Азінока іду ў язнанае». 20.40. Калыханка. 21.00. Панорама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. Да і з эда беларусы свету. 23.05. НІКА. 23.20. «Небяспечнае падабенства». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утрэнняя гімнастыка. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Фільм дзяцей. Чехарда. 9.30. Концерт Государственного ансамбля танца «Казки России». 10.00. Клуб путешественников (с судноперевоз). 10.50. 01.10. Пресс-экспресс. 11.20. 18.55. Америка с М. Таратуты. 11.45. Художественный телесериал «Мелочи жизни». 1-я и 2-я серии. 12.45. Фильм режиссера Г. Панфилова. «Мать». Фильм второй. 2-я серия. 13.50. Мультифільм. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. «Пчела Майя». Мультифільм. 16.30. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Стороны света». 15.55. Вслед за сказкой. 16.55. Футбол. Чемпионат России. «Спартак» (Владикавказ) — «Спартак» (Москва). В перерыве — Новості. 18.50. Погода. 19.20. Человек и закон. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Поле чудес. 21.35. Человек недели. 21.50. Премьера художественного фільма «Сунни». 2-я серия (Англия). 22.45. Дневник Московского кинофестиваля. 23.25. ВИД представляет: политбюро, спецвыпуск мюзикбоа.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.20. Большой

скандал. 8.50. Тихий дом. 9.45. Белая ворона. 10.30. Ретро-шлягер. 11.00. Домашний экран. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 19-я серия. 11.50. Мастера. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Букек для Вас». 14.50. Праздник каждый день. 15.15. Телемист. 15.30. Русская виза. 15.35. Там-там новости. 15.55. Студия «Рост». 16.25. Трансфр-фир. 16.55. «Дисней по пятницам». «Маленькие разведчики». 1-я серия. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «К-2» представляет. 21.30. Городок. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Вечерний салон. 00.05. Ночной сеанс. «Внаду».

ПОЛЬША-I
13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. Художественный фильм. 15.05. Рядом с нами. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англия. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Программа советов. 19.00. Свидание «к темному». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Художественный фильм. 00

Lekcja języka polskiego

pani mgr **Matyldy Świgoń**

**Temat: Związki wyrazowe
w zdaniach**

mój syn,
które piętro,
twoje książki,
twój brat,
która godzina,
moje dzieci,
jego żona,
kilka kartek,
swoje zdjęcie

związki wyrazowe -
словосочетания
dzieci - ребята, дети
zdjęcie - снимок
piętro - этаж
kartka - страница
zdanie pytające - вопрос
mieszkanie - квартира
mąż - муж
żona - жена
mała wieś - малая деревня
duże miasto - большой город
dobry zawód - хорошая профессия
ciekawa praca - интересная работа
piękne mieszkanie - красивая квартира
własny dom - собственный дом
ładnie położone - красиво расположенный
czyste ulice - чистые улицы
rodzinna miejscowość - родные места
autobus miejski - городской автобус
niedaleko - недалеко
blisko - близко

1. Zbuduj z tymi wyrażeniami zdania pytające typu..

Kim jest twoja córka?

Czy to jest twoje mieszkanie?

Czy mogę poznać twojego męża?

2. Opowiadamy o sobie.

Urodziłem się w małej wsi. Mieszkam teraz w dużym mieście. Mam dobry zawód i ciekawą pracę. Posiadam piękne mieszkanie. Buduję własny dom. Miasto jest ładnie położone. Są w nim czyste i przestronne ulice. Moja rodzina na miejscowość jest niedaleko od nowego domu. Dojeżdżam autobusem miejskim.

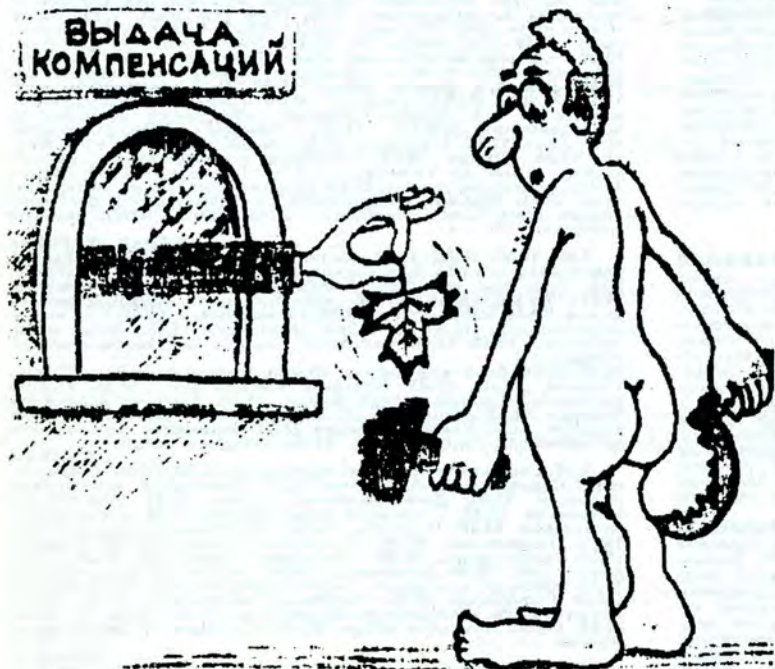
Kuchnia polska

Zrazy wołowe zawijane

50 dag polędwicy wołowej,
4 jajka ugotowane na twardo,
5 dag startego chrzanu, 2 łyżki śmietany, 4 dag maki, 2 jajka, tarta bułka, sól, pieprz, cukier i sok z cytryny do smaku.

Polędwicę umyć, zdjąć błonę, pokrajać na 4 plastry, rozklepać tłuczkiem zwilżonym wodą, posypać przyprawami,

jajka przekrajać na pół, wyjąć żółtka, przetrzeć przez sito, połączyć z chrzanem i śmietaną, doprawić, napęlić białka, złożyć razem, ułożyć na mięsie, zwinąć boki do środka, potem w ruloniki. Następnie oprószyć mąką, panierować w rozmieszanych jajkach i tartej bułce, zrumienić ze wszystkich stron na silnie rozgrzanym tłuszczu, dosmażyć na małym ogniu. Podawać z ziemniakami, buraczkami, surówkami.

MATKO POLKO!

**Chcesz nauczyć swoje dziecko języka ojczystego?
- Oddaj go do polskiej szkoły!**

ASTROLOG

Druga dekada Raka 2-12 lipca

Urodzeni w tej dekadzie znajdują się pod dodatkowym wpływem Merkurego. W korzystnym układzie wzmacnia on inteligencję, poczucie humoru, spryt, przedsiębiorczość i krasomówstwo. Działając destrukcyjnie potęgują nerwowość, rozwiązłość, chaotyczność i gadulstwo.

Osoby z tej dekady są bardziej odporne psychicznie i fizycznie od pozostałych Ra-

ków. Znając własne siły i możliwości są znacznie odważniejsze, bardziej przedsiębiorcze, a nawet przejawiają tupet i lekceważenie innych. Potrafią ignorować słabych konkurentów, być zarozumiałe i aroganckie.

Raki z tej dekady stać na wielkie wyczyny i niejednokrotnie dokonują ich, ale mimo dużych możliwości na ogół poprzestają na rzeczach prostszych i łatwiejszych, a heroizm funkcjonuje u nich jedynie w marzeniach.

W miłości Rak, niezależnie z której dekady pochodzi, zachowuje się podobnie. Różni się jedynie tym, że jest bardziej zazdrosny, uparty i kapryśny. Nieraz staje się to nawet przyczyną rozpadu jego małżeństwa.

W ogóle to Rak nie potrafi żyć bez rodziny, która jest dla niego tą skorupką ochronną, pancerzem osłaniającym go przed niebezpieczeństwami życia. Jeżeli rozpadnie mu się jedno gniazdo domowe, szybko zakłada drugie.

SAVOIR VIVRE

Skąd tyle nieporozumień wokół talerza zupy i łyżki, którą znali już mieszkańcy Babilonu?

Gdyby wszystko było proste, logiczne i raz na zawsze uzgodnione - nie byłoby całej zabawy, którą przez stulecia uprawiali ludzie wykwinni i dystyngowani. Wielce pouczająca może być tutaj rozmowa, jaką zarejestrowała historia obyczajów.

Rzecz dzieje się w Paryżu w 1786 roku, kiedy to Wersal w zawrotnym tempie dyktował coraz to nowe mody. Coś, co było absolutnie obowiązujące wczoraj, dziś traktowano jako przejaw złego gustu. Bo to coś już się upowszechniło, zeszło niżej, do mieszczańskich salonów, a tym samym straciło całą wykwinność i czar wyższego wtajemniczenia.

Ofiarą owych zmieniających się mód padł profesor literatury pięknej, który miał nieszczęście

jeść obiad w dworskim towarzystwie. Wynikły z tego same nieporozumienia, co dobitnie uświadamia nieszczęśnikowi pewien bywały poeta, rejestrujący dla nauki ową rozmowę:

- Idę o zakład, że popełnił pan mnóstwo uchybień.

- Jakżeś - odparł abbe Cosson, mocno zaniepokojony.

- Wydaje mi się, że robiłem to samo co wszyscy.

- Co za przypuszczenie! Dałbym głowę, że nie zrobił pan nic, jak wszyscy. Ale zaraz się przekonamy, ograniczę się do samego obiadu. A więc, co zrobił pan z serwetką siadając do stołu?

- Z serwetką? Zrobiłem to, co wszyscy. Rozwinałem ją, włożyłem na siebie i wetknąłem kącikiem do butonierki.

- A więc właśnie, mój drogi, był pan jedyny, który tak zrobił. Nie zakłada się już serwetki, po

prostu kładzie się ją na kolanach. A jak jadł pan zupę?

- Jak wszyscy chyba... Wziąłem łyżkę do jednej ręki, widelec do drugiej...

- Boże miłosierny! Widelec! Nikt nie używa widelca do zupy... Ale niech mi pan powie, jak jadł pan chleb.

- Odkrawałem go akuracie nożem.

- Otóż, chleb łamie się, nie odkrawa... Dalej jak pił pan kawę?

- No, to już z pewnością jak wszyscy; kawa była gorąca, przelewałem ją małymi porcjami z filiżanki na spodek.

- No właśnie, robił pan tak, jak z pewnością nikt nie robił: kawę pije się z filiżanki, nigdy zaś ze spodka...

Humor szkolnych zeszytów

Koguty mają piękne upierzenie i często są samcami.

Ignacy Krasicki mimo duchownego stanu był poetą dość frywolnym, dlatego pisał wyłącznie świeckie bajki i satyry.

Japonia jest państwem zawulkanizowanym.

Dzieci nie należy bić właśnie za przewinienia.

Monotonie równiny, na której rozegrała się bitwa, urozmaicały tylko grupy poległych.

W dramacie "Wesele" widzimy chłopów, w których znajduje się wielki patriotyzm.

Nasza kotka jest w błogosławionym stanie.

Każdy muzułmanin, modląc się, skłania głowę ku Medyce.

OGŁOSZENIA

Zawiadamia się wszystkich Kombatantów Polskich zamieszkających na terenie Białorusi, że w Grodnie przy ul. Dzierżyńskiego 32 w DOMU POLSKIM w każdą niedzielę od godziny 10.00 do 14.00 przyjmuje interesantów przewodniczący S.P.K. Federacji Światowej. por. **Apoloniusz Woliński**

Motocykl M-72, K-750, Ural, inny stary
KUPIĘ.
Białystok, Zwierzyniecka
19/10 tel. 331-561

"Głos znad Niemna"
Wydawca: Związek
Polaków na Białorusi

Adres redakcji:
230005 Grodno
ul. Dzierżyńskiego 32
tel. 44-94-57

Druk: Zakłady Graficzne
Grodno, ul. Poligrafistów 4

CENA 10 rub

Tygodnik:
indeks 63863
Nr rej. 8
Objętość pisma - 2 drukowane arkusze

Zamówienie nr... 3204

Nakład: 9 000 egz.

P.o. redaktora
naczelnego L. Michajlik

Autorzy publikacji ponoszą odpowiedzialność za dobór i wiarygodność podawanych faktów. Ich poglądy nie zawsze są zbieżne z poglądami redakcji. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów nadesłanych materiałów bez uprzedzenia, listownego kontaktowania się z autorami.